

Bevangen door beving

Mies: Dus. Je beëindigt de relatie?

Wies: Dat doe ik.

Mies: Die met mij of die met je moeder?

Wies: Met jou als eerste.

Mies: Want...

Wies: ... dat is het makkelijkste.

Mies: Jammer dat ik er niet bij ben wanneer je je moeder vertelt over deze beëindiging.

Wies: Ik ben bang dat zij heel erg zal beven.

Mies: Zo erg als de vorige keer?

Wies: En misschien nog erger.

Mies: Wanneer mag ik de eerste poging doen om de beëindiging te beëindigen?

Wies: Als mijn moeder gestopt is met beven, zodat ik gerust drie weken op vakantie kan.

Mies: Met al die te verwerken emotie zou ik vier weken gaan.

Wies: Het is een tip. Ik weet nu echter niet hoeveel dagen mijn weken dan duren.

Mies: Dan probeer ik het na zes weken. Zes weken is voor mij precies te kort om een goede minnares te vinden.

Wies: Mijn moeder houdt niet van minnaresses.

Mies: Ik weet het. Omdat ze er vroeger zelf een was.

Wies: En nog een slechte ook. Het dorp sprak er schande van.

Mies: Wat zal ze van jou zeggen?

Wies: Ik zal geen slechte minnares zijn.

Mies: Dat zal ik willen navragen bij mijn minnares.

Wies: Wil je er alsjeblieft niet meer dan een nemen? Voor het geval ik ook zou willen beven.

Mies: Het beven is een genetische kwestie?

Wies: En het wordt met de jaren heviger.

Mies: Ik bemerk dat de relatie met mij steeds meer is beëindigd.

Wies: Ik ben zo blij dat jij niet zichtbaar beeft.

Mies: Mijn leven is niet slecht zolang mijn relatie niet voortdurend wordt beëindigd.

Wies: Ik zal er voor zorgdragen dat deze relatie niet slecht wordt beëindigd.

Mies: Zoveel galanterie is meer dan ik durfde te hopen.

Wies: Ik doe dit tegen mijn zin en tegen mijn aard. Ik zal er iets voor terug verlangen.

Mies: Als je je beschikbaar stelt als mijn minnares, kan ik tijdens jouw vakantie mijn tijd besteden aan het schrijven van lyrische poëzie.

Wies: Tijdens mijn vakantie kan ik jouw minnares niet zijn en je lyrische poëzie is fenomenaal, dat weet ik.

Mies: Strijk me nog eens over mijn hart als je kunt stoppen met beven.

Wies: Ik moet ook niet aanhoudend aan mijn moeder denken, dat verergert het beven tot in extremis.

Mies: Voilà!

Wies: Precies. Op naar de toekomst!

Mies: Let op de publicatie van mijn bundel getiteld 'De gebeefde vrouw'.

a-hacht'7'XIX; elf!jul!9tien